

מסורת הש"ס

(א) וַיִּנָּחֵם בְּנֹחַ (ב) וַיִּשְׁכַּח
(ג) סִנְהֶדְרִין לֵב נִשְׁכָּח
(ד) וַיִּשְׁכַּח נִכְלָא
(ה) נִשְׁכָּח סִנְהֶדְרִין מִיּוֹ נִדְרִים
(ו) וַיִּשְׁכַּח (ז) וַיִּשְׁכַּח
(ח) וַיִּשְׁכַּח מִן כֶּסֶף
(ט) עֵשֶׂי מִלֵּל אֲרוֹן כֶּסֶף
(י) שִׁחִיָּה בִּיחֹם מִתּוֹן לִשְׁם וַיִּשְׁכַּח
(יא) נִדְרִים דָּף טו' וַשֶּׁם
(יב) וַיִּשְׁכַּח
(יג) וַיִּשְׁכַּח חֹסֶם נִדָּה בִּי
(יד) דִּינָה חֹסֶם וְטו' מִתּוֹן יִשׁוֹב
(טו) עַל זֶה (טז) לֵיל מִתּוֹן וַיִּשְׁכַּח
(יז) וַיִּשְׁכַּח מִתּוֹן כִּימָא
(יח) וַיִּשְׁכַּח חֹסֶם וַיִּשְׁכַּח
(יט) דִּינָה חֹסֶם

נורה אור השלם

וַיֵּצֵא הַכֹּהֵן מִן הַבַּיִת
אֶל פֶּתַח הַבַּיִת וְהַסְגִּיר
אֶת הַבַּיִת שִׁבְעַת יָמִים:
וַיִּקְרָא יְד לַח

מוסף רש"י

[illegible]

דבינו גרשום (המשד)

[illegible][illegible]

וְאַחֵר שְׁמִיעַת כּוֹן נִמְלֶאֶת פְּנוּמָה:
כַּחֲסֵן. ס"ו: כִּרְכ סוֹנֶה דְּחִיטְלו
כַּמְתָּ קִימֶאָל. נָטוּ טַרְפֵּה דְּחִיטְלו
נְעוּר. וְכֹסֶן גִּמְי הוּא: לֵא כִרְכ
חֲסָדָא. וּמִשּׁוּם עֲלֵם מִפְּרָקָא דְּקִימֶאָל
טַרְפִּינְהוּ לְכֹלְהוּ בְּתַרְיִמָּא: מְכַד
מִיִּלְנָה חֲלִינִן. דְּהֵא וְדִלִּי נִינְעַת
סָבִין מִפְּרָקָתָא לֹא פְּנוּמָה טַפִּי מְעוּר
שְׁבִיר אִינוּ מִכָּה עֲלִיו רִבְבָּ וְחִיטְלו
כִּרְכָּא אִשּׁוּי רַב כְּהֵנָּה

תלי ביה לקולא הלך כי שטט בהמה
טובא תלי נמי רב חסדא במפרקת
דבשרייחא וימשר להו: **למסל**
קמייתא. בעיא יחא. האי דמרזך
בדיקה לאחר שחיטת הראשונה מדי
משום דאי משכח לה פגומה טריף לה
כרב הווא: **לא כרב חסדא.** ס"ל
דלא חייש לעור ומרזך בדיקה שאס
תמלא פגומה יתיקנה ויהיו אחרונים
סדור עומד הרלושום דאי בן דק
ושחיט ליה לאידך ומשכח לה פגומה
חשיטין למפרקת דקמייתא ואסידי
בתרייתא וילת ליה דלמך לעיל
מדי תמלא תלין כו' ואש"ג דמשנינא
הכי ידחיל בעלמא דאי כלומר
לעולם אימא לך כרב חסדא סבירא
ליה אצל רב כהנא ודאי כרב הווא
אחמר למסל קמייתא כדאוקמינן
לעיל הלכאנא כוומיה והשוחט אפילו
בהמה אחת צריך לבדוק הסבין אחר
שחיטת ואס שטט הרבה ולא דק
ביתוס ואחר כך נתמלא פגומה אף
הראשונה אסורה: **אי הכי.** דמאס
הא אצל דבעי שחטתיה קא בדיק הו ליה
בדיקה דקדוש שחיטתו ומביעי חס
להרות לו את הסבין גזיליפין
(יבמן כ) מושטתס ציה ואכלתס
ומלל ציג' למחוי לחכס ש"מ לאו:
בדיקה דקדוש שחיטת חשיב ליה
ומלאך: ושטט את בן הבקר (ויקרא א)
ואכלו כהנים עד ידו ולא אוקיין
לעמוד עדים בגבר רב האצריה

דבר דבר ממנו: **האמר רבי יוחנן**, מירוצא הוא: **הא דלמור רבנן כו.**
הבבא גו', נדעין דניפוק מכל הבית וחצי"ט סבירא דאם הדלת ואפי"ט
לפניה שלא היה נגע בשעת הסגר ואין הסגרי הסגר דמסאן ליתיה
נראה **דפסח בריבויא**, הלון בלתי קודם הסגר: **אין דמסאן**, בית
הד' כנגד נראה לבי ציני ולל לאורי **ומ"ק ח**, שאם עמד במקום אפל
ויצא מבית קדשו הקדשים לאחר הוצאת ק"ף ונמחה תבין ויא' וישה
דרכי נישואו, פניו כלפי לפני ואפי"ט כדרך שנגעם כן מחזר ויוצא דרך
הבית מקום אפל וכן מרחיבו יוכי אצל נגע שמוזר חורא, הדלת
אין, פניו דלא כרז אחא בר יעקב, דלמור דלא מקרי אחזקיה
הן לציוו והסגריו הסגרו והכא ודאי איכסי נגע מיניה
דור הדלת **ח**, פסח המשקוף, מפני העליין: **שו"ת** **לבינו והסגרי**,
המשקוף ורב אחא, אמר לא מהא לא תושבן דליכא לאחזקיה:
כגון

אוקים מילתא אחזקיה. ודקאמרת אין פותחין לו חלונות לראות וכו' הני מילי הויא דלא הויא דאיתחוק שיש בו נגע איתחוק כלומר שיכולין לפתוח לו חלונות ולא מצית מהבא למי תניא דלא כרב אחא בר יעקב מה דאמרין לזמן כלומר רב אחא בר יעקב לא סיל דאוקים וכו' (דאוקים מילתא אחזקיה דאפי' הנהי הלך לביתו ולשם צוה להסג אוקים מלתא. ורב אחא בר יעקב דאפי' לא סבירא ליה דאוקים מילתא אחזקיה

דילממה ארנפיק וואו בער ציה שיעורא בור אין להקטא
היי מוחה מהכל דאוקי מילתא אחוקים דלמא הכל
ומא חספא דספא עומאה דהיי ספיקו עומא דכלל עינן עומא
מבוא אפילו הי דהיי שיש ב דברה בני אלם ואפילו דבר שאין
דעת לישאל אלל קשה דמיה

[illegible]

שמה יציאה כהן
וכיב דכתיב ביה יציאה ותנן יציאה וכו' לו דר
ית אפל אין פותחין בו חלונות לראות את נגעי
איתחזק אבל היכא דאיתחזק איתחזק תניא דלא
יוציא הכהן מן הבית יכול ילך לתוך ביתו ויסגור
הבית אי פתח הבית יכול יעמוד תחת המשקוף וי
הבית עד שיצא מן הבית כולו הא כיצד יעמוד בצד
השם הלך לתוך ביתו והסגיר או שעמד בתוך
הסגור תלמוד לומר והסגיר את הבית מכל מקום

וְיָרֶד עִדִּים אֵלֶּה לְעֹשֶׂה מִמּוֹן אוֹ מִיִּמֵּת בֵּית דִּין וּלְעִרְוֹת דְּגִמְרִין (גיטין 9)
מִקְדוּמֹת הִרְבֵּה סָמְכוּ עַל הַחֻקִּים לְאֹמְרוֹ הַלֵּבֶרֶץ יֵהּ הַיּוֹאֵל לְעַלְיָ: וְיֵלֵךְ
אִיכָל לְמִימֵר דְּלֹמָה עַד דְּנִפְסִי וְחָמִי צִירִי לִי (דִּישְׁעִירֵיהֶם מִכְגָּרִים וְ)
אִיכָל: וְעוֹד אֲחֹרֵי הַדֵּלֶם. אִם הִיא עַד אֲחֹרֵי הַדֵּלֶם לִצְיָמָהּ אִיכָל: וְיֵלֵךְ
כִּפְל שֶׁצִּיר לְפָחוֹת לִי לְחֹנוֹת לְרֹאשׁ הַנֶּגֶעַ פּוֹטְרִין אוֹתוֹ לְגַמְרֵי כְדִכְסִי וְיֵלֵךְ
צִירֵךְ שֶׁסֶּה לְהַדְלִיק אִם הֵרֵא יֵטֵב עַל: כֵּן דְּרֹל בִּינֹם כְּפִסְרִים. כְּשֶׁהוּא
וְיֵלֵךְ וְגו' בְּאַחֲרֵי מוֹת (וְיִקְרָא טו): וְסָקֵן. בְּחֻסָּתָהּ יוֹמָא (דף 90): יֵלֵךְ וְכֵן
אֲחֵרֵי: דֵּלֶם אֲחֵרֵי. כֵּן מִן שֶׁלֵּא יֵהּ הֵרֵא אִם הֵנִיגַת הַנֶּגֶעַ בְּמִלְחָמוֹת
אֲחֵרֵי הִסִּיר שְׁהוּא עַל: צִירֵךְ חֲלוּן אֵלֶּה לְהַעֲמִיד בְּחֻקָּהּ מִמּוֹת
לְגַלֵּל בִּינָה דֶּרֶךְ אֲחֹרֵי רִחֵץ לִי עַל שַׁעַת הַסָּבֵר דִּהְסָא קָתִי שֶׁאֵל
מִמּוֹתֵי לִי אֲחֻקִּיהֶם: וְיֵלֵךְ. יֵהּ לִי רְשׁוֹת לִיךְ לְמִן בִּימֹ וְלִמְחֹר וְלֵלֵךְ
לִי חֶזֶל אֲרוֹךְ כְּגוֹן שֶׁהִיא בִּימֹ סָמְכוֹן (לֵס): בְּסוֹךְ הַיָּמִים. חֲמִשָּׁה

נצח הבית הן הבית והגנין את הבית שבעת ימים. י"ב דילמא אייבוצר שיעוריה ליה פן
נעז דרוא פחות מנכסיה ולא צריך להסגיר אלא תיע דאיקום מילתא אחותיה לא בער
אחא ודילמא שיצא דרך אחוריו דקא מיה ליה כדנפיק בלא בער כלל דמשום הכי צריך
לחסיים ימשינו נעלם המפתח לחסיים כלומר וכו'. (ועליו פשוט אין צורך נעז דרוא פחות מנכסיה)

כ א מ"י פ"ח חלכות
 שחזרה הלכה
 מה עשין כג עושה י"ד
 סתם יח עתה עו:
ע ב מ"י שם הלכה ד'
 ועין בהשגות וכו'
 וכל"מ סתם שם עושה שם
 עתה יא:

עא ג מ"י פירא תהלטת
עדות הלכה : עוש"ע
י"ד סיתן קבו פטיף ג
ונסג"ה :

עבד מ"י פי"ד מהלכות
קומחא נרעת הלכה
ה:

ע"ה מ"י פ"ד מהלכות
עבודת יו"כ הלכה
:ח

ע"ר ו' ז' ח"י' פ"ד' מהלכות
טומאות נרעת הלכה
:ה

שימה מקובצת

א אבל שביית עצמות
 כמח בההוא וראי תלינן;
ב להראות אל פסל דהספין;
 יליפין לקמן גיב לכל
 חזינא יליפין לקמן;
 ופסחשתם וראתם ואלתם
 וימלא בעי וכו' גיב גיב
 דנהי דקמייתא מתכשרא
 להחיותא חזא בדוק סני
 אלא להחיותי אל ימצא
 חסם אלא מלא בעי חסם
 לאחיי בין כל חזא וחזא
 אל לחיותא קבא לחיות
 ש"מ אל ביקא דוכי;
ד ולמא עד דנפיק ואתי
 בעי ר' שיעור הנגע
 מנבנין: **ה** חזא מחוטמ
 טהור דחמא אל הבית
 אמר דהבא דרך ביא
 ויש לחלק וכו'.

דבינו גרשום

כמי שגנו וספק שהיה
תורפנו ומ'ש בסכין
דאמתינו בחוקת ארץ
עומדת ונוי: והלבלת
כחוזה היה הונא בעצ
שבויר כלומר דאמתינו
שכיר בש צורא גמלא
ככלל דרב חסדא אע"ג
לא שבו הוא אמר
כשהו לא כלומר אימא
בעצם המהפכת אפינים:
לעולם בן דאמתינו ואילו
בקימיתא דאמר דאי
כרב חסדא דאמר בעצם
דמפרקת אפינים מינוי
מילתא חלתינו וליהא בעצם
מפרקת דבריהא אפינים
לא דמשמע כרב הונא
ופוסח נהי טורף כחולות:
אמר ליה וכו' כרב הונא
החזיר בדיקוואת כ"ן כל
דאמר דחורא דאמר דצריך
לבדוק חסדא וכו' ואי לא
כרב פסול אמר קימיתא
דאמתינו בעיר של קימיתא
אפינים: ורב חסדא
ולאכאשווי:
דאמתינו בעצם דמפרקת:
כבריהא אפינים: ואי כחי
תיבני נמי בדיקת חסב.
לכומר דמפרצי דאמתינו
באחד וכו' דרב אהר
נאמן בארץ אפיסורין:
כלומר
כטבת עצמו מינא אי לא
מפרקת: נמי לא תיבני
כלומר השאד אהרבת
אחד נאמן בארץ אפיסורין
וכטבת עצמו נמי מקרא
נמי לא יהא צריך להרבות
לכומר: מנא הוא
מילתא דאמר רבנן אורקס
מילתא אהרבת:
כלומר
דאמתינו עליון העמד

טמא על חזקתו וכו' דכתיב
הנגע (ו) ועכשיו אין בו דינו
כלומר וצריך להסגיר. א"ל
א"ל נראה דהסר כאן י"ל אלא כמ